

ת"פ 5617/06/17 - מדינת ישראל נגד מאיר בנארוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5617-06-17 מדינת ישראל נ' בנארוש
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מיכל אפלבוים ועו"ד רינת יצחקי
המאשימה
נגד
מאיר בנארוש
ע"י עו"ד עופר אשכנזי ועו"ד מיכל רובינשטיין
הנאשם

הכרעת דין

1. מן הנימוקים שאפרט להלן החלטתי לזכות את הנאשם, שאשמתו לא הוכחה מעבר לספק סביר כנדרש במשפט הפלילי.

האישום:

2. הנאשם מואשם כי ב-28.5.2017 בסביבות השעה 17:00 הגיע לבני ברק ושאל עובדי אורח היכן מתגורר המתלון מר ח"ר, שאיתו יש לו "סכסוך משפטי". לפי הנטען בכתב האישום, "בהמשך" זיהה הנאשם בפינת הרחובות עזרא וברסלב את המתלון, היכה אותו במכות אגרוף בפנים ובכתף וקרע את חולצתו. לפי כתב האישום, במהלך התקיפה הזעיק המתלון עזרה באמצעות מכשיר קשר, והנאשם החל להימלט מן המקום, אך "נתפס ועוכב" על ידי אחרים. בשלב זה איים הנאשם לפי כתב האישום על המתלון שלא ישכח מה שעשה לו, וינקום בו. לפי כתב האישום, כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלון כאבים בכתף ושריטה מדממת באף.

הרקע:

3. אין מחלוקת שבין הנאשם למתלון סכסוך ממושך. הנאשם מאשים את המתלון בכך שהביא להתפרקות נישואיו הראשונים. כמו כן, הנאשם עסק כפי הנראה במשך השנים בפרסום ביקורת חריפה נגד ארגון "השומרים" שאותו מנהל המתלון. המתלון מתאר ארגון זה כעוסק במלחמה בעבריינות בבני ברק תוך סיוע למשטרה והקפדה על החוק, בעוד הנאשם מציג את הארגון כחבורת בריונים עבריינית המוגנת על ידי המשטרה ללא הצדקה.

המחלוקת העובדתית הבסיסית:

4. המחלוקת העובדתית היסודית בין הנאשם למתלון היא אם כגרסת המתלון הוא הותקף על ידי הנאשם ברחוב ברסלב, ואחר כך הנאשם שהחל להימלט "נתפס ועוכב" ברחוב עזרא, או שמא כגרסת הנאשם הייתה תקרית רק ברחוב עזרא והוא שהותקף על ידי המתלון ואנשי ארגונו. כמובן קיימת גם האפשרות שהאמת שונה משתי גרסאות קוטביות אלה.

5. נוסף על המתלון לא העידו מטעם התביעה עדים לתקיפתו של המתלון על ידי הנאשם (שלפי טענתו התרחשה כאמור ברחוב ברסלב). אציין שהתביעה הגישה מזכר (ת/5) בעניין דברים שמסר לפי הטענה לשוטר עד ראייה בשם אלקנה הנדלר, אך עד זה לא מסר עדות בבית המשפט כיוון שעזב את הארץ, כך שהדברים עצמם אינם קבילים (כאשר הודיעה התביעה שלא תצליח להביא לעדות את הנדלר, ביקשתי שתשקול מחדש את עמדתה בתיק לנוכח התפתחות זו). יתר על כן, התביעה לא חקרה ולא הזמינה לעדות את מי שהתקשרה למוקד 100 והזמינה את המשטרה למקום התקרית האלימה ברחוב עזרא 16 (ת/12). כמובן, גם דבריה של עדת ראייה "לכאורית" זו בשיחתה עם מוקד 100, אינם קבילים כיוון שלא העידה במשפט.

6. אשר לשאלה אם הנאשם תקף את המתלון ברחוב ברסלב עומדות בפניי אם כן עדויות הנאשם והמתלון בלבד.

ראיות לכך שהנאשם שאל עוברי אורח היכן מתגורר המתלון:

7. העידו בפניי העדים יואל שישא ומאיר מנחם זאב גרוס על כך שביום הרלוונטי פגש בהם אדם ברחוב ושאל אותם היכן מתגורר המתלון. שישא, שהוא בן דודו של המתלון, הראה לדבריו לשואל היכן מתגוררים הוריו של המתלון, והתקשר למתלון לספר לו שאדם פנה אליו לברר היכן הוא גר. גרוס ציין שפגש את הנאשם (שאותו זיהה מאוחר יותר במסדר זיהוי תמונות) ברחוב ישמח משה בבני ברק (שלפי המפה הוא רחוב הנמצא בסמוך לפינת הרחובות ברסלב ועזרא). העד ציין ש"האקשן" היה סמוך למקום מגוריהם של הוריו של המתלון.

8. הנאשם הכחיש ששאל אנשים ברחוב היכן מתגורר המתלון. לדבריו, באותו שבוע עבד (במסגרת עבודות שירות) במוסד חינוכי בבני ברק ולאחר סיום העבודה נסע עם רכבו לאכול במסעדה הנמצאת ברחוב עזרא, וזו הסיבה להמצאו במקום. בדיקה שערכה ההגנה במהלך המשפט העלתה שהנאשם עבד ביום הרלוונטי במוסד חינוכי בבני ברק שבו טען (אם כי עבד שם ביום זה בלבד והמוסד נמצא ברחוב קלישר הסמוך לרחוב פרדו שאת שמו ציין הנאשם - נ/8, נ/9).

דו"ח הפעולה ועדותו של השוטר אפרים פינקל על כך שהמתלון הפצוע ישב על הנאשם

9. דו"ח הפעולה שכתב השוטר אפרים פינקל (ת/15) נכתב כי ביום האירוע מעט לפני 17:00 הגיע יחד עם הפקח אייל שרביט לרחוב עזרא 16. במקום ראה השוטר את המתלון ח"ר, שדימם מאפו וחולצתו הייתה קרועה, יושב על עמוד 2

הנאשם. לפי דו"ח הפעולה, ח"ר סיפר לשוטר פינקל כי שכנים מרחוב ישמח משה התקשרו וסיפרו לו שהנאשם שואל היכן גרים הוריו (של המתלונן). ח"ר המשיך וסיפר לשוטר שחיפש אחר הנאשם, והאחרון התנפל עליו לפתע באגרופים ונמלט מהמקום. ח"ר הוסיף וסיפר שרדף אחרי הנאשם לרחוב עזרא ושם הצליח להשתלט עליו (מדובר בדברים קבילים כאמרת קרבן אלימות לפי הוראות סעיף 10 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 - מצבו הפיזי של ח"ר מלמד שאמנם היה קרבן למעשה אלים בין אם לפי גרסתו ובין אם בנסיבות שונות). לעומת זאת, הנאשם טען בפני פינקל שעבר במקום במקרה והמתלונן ח"ר התנפל עליו והחל להכותו. לפי הדו"ח, על הנאשם לא נראו סימני אלימות.

10. בעדותו בבית המשפט אמר פינקל כי ההודעה שנמסרה לו במערכת הקשר הייתה שיש קטטה ברחוב עזרא 16 (המקום שבו מצא את המתלונן יושב פצוע על הנאשם). פינקל סיפר כי ח"ר היה היחיד שישב על הנאשם לפי הזכור לו, אך מסביב התגודדו עשרות ואולי אף מאות אנשים. לדבריו, עצר את הנאשם ולא את ח"ר, כיוון שח"ר התלונן על עבירה חמורה יותר וגם נזקק לטיפול רפואי, והוא הניח שאחרי שיקבל טיפול יתייצב לחקירה. פינקל הוסיף ותיאר את ח"ר כמי שהיה "קרוע ממכות" עם סימני אלימות על פניו ועל גופו (כאשר הכוונה היא כאמור לחולצה קרועה ושריטה מדממת באף). בתגובה לשאלת הסניגור על כך שגם חולצת הנאשם הייתה קרועה, אמר פינקל שכנראה הקרע בחולצתו היה פחות בולט. פינקל הסביר שהפקח שהיה איתו בשטח, אייל שרביט, לא רשם דו"ח כיוון שאין זו דרכם של פקחים לרשום דוחות במקרים מעין זה.

מצבם של הנאשם ושל המתלונן לפי תמונותיהם בתיק החקירה והתיעוד הרפואי

11. בצילומיו במשטרה (ת/9) נראה המתלונן מר ח"ר כשחולצתו קרועה, יש לו דם קרוש על האף, ידו השמאלית מוחזקת במתלה עשוי תחבושת, ופניו מיוסרים. בהחלטה לשחררו מחדר המיון נכתב כי הייתה לו שריטה קטנה בגשר האף ו"רגישות דיפוזית במישוש" (רגישות שאינה ממוקדת בנקודה מסוימת) בכתף שמאל.

12. בצילומיו של הנאשם במשטרה שלושה ימים לאחר התקרית (ת/24) נראה קרע קטן בחולצתו וכפתור חסר שנראה כי נתלש ממקומו. כמו כן נראה פצע שפשוף בידו ושריטות בפניו וביד.

עדות של אברהם גלבר על הדיווח על תקיפת ח"ר ועל שיחתם במהלך התקיפה

13. עדותו במשטרה של אברהם גלבר, איש ארגון "השומרים" (ת/2), הוגשה כתחליף לעדותו הראשית. לדבריו, ראה בווטסאפ של הארגון הודעה על כך שח"ר הותקף ומבקש עזרה. בהודעת הווטסאפ צוין היכן הותקף. לדבריו, התקשר מייד אל ח"ר, ושמע אותו צועק: "אי. אי. אני חוסף פה מכות" (מדובר בדברים שאף הם קבילים כאמרת קרבן אלימות, וראו גם ת/4). בעקבות זאת, הזמין גלבר למקום תגבורת.

14. בחקירתו הנגדית הסביר גלבר כי בהודעת הווטסאפ שקרא, ולא נשלחה על ידי ח"ר עצמו, נאמר כי ח"ר "מותקף"

(כלומר, בזמן הווא), והוא השתמש בזמן עבר כיוון שנחקר לאחר המקרה. עוד סיפר גלבר על שיתוף הפעולה ההדוק של ארגון "השומרים" עם משטרת רמת גן. גלבר אישר כי הנאשם משמץ את ארגון "השומרים". העד לא זכר כיצד ידע למסור למשטרה את שמו של אלקנה הנדלר כעד לתקיפה, ומדוע עשה זאת רק לאחר שהעיד במשטרה (ראו ת/5).

עדות של שמעון זילברשלג על הודעתו של ח"ר במירס על כך שהוא מותקף ברחוב ברסלב

15. שמעון זילברשלג העיד שהגיע לרחוב עזרא (קרוב למסעדה שבה טען הנאשם שאכל או התכוון לאכול) בעקבות הודעה של המתלון ח"ר על כך שתוקפים אותו ברחוב ברסלב. לשאלת הסניגור מדוע הגיע לרחוב עזרא אם ח"ר הודיע שהוא מותקף בברסלב, השיב זילברשלג שכך הודיעו כוננים של ארגון "השומרים". זילברשלג דחה את טענות הסניגור שלפיה ישב בעצמו על הנאשם. לדבריו, כאשר הגיע למקום כבר היה הנאשם אזוק, ומסביב היו עשרות אנשים. העד מסר שאינו זוכר שהסיע את ח"ר לבית החולים.

עדות המתלון

16. המתלון, מר ח"ר, העיד בעדותו הראשית שהוא ייסד לפני יותר מ-10 שנים את ארגון "השומרים" הנלחם בפשיעה בבני ברק. ביום האירוע התקשר אליו, לדבריו, בן דודו, וסיפר לו שאדם כלשהו שאל אותו ואת זאב גרוס היכן הוא גר. בעקבות זאת הגיע בעצמו לאזור ביתם של הוריו וחיפש את אותו אדם. לדבריו, יצא אל מאחורי הבניין בשביל המוביל לכיוון רחוב ברסלב, ואז ראה את הנאשם רץ לכיוונו, וכאשר ראה אותו החל הנאשם "לפוצץ אותו במכות" ו"הוריד אותו לרצפה", והם התחילו להתגלגל יחד על הארץ. תוך כדי כך שלף המתלון לדבריו את מכשיר המירס והודיע שתוקפים אותו ושהוא נזקק לסיוע. בעקבות דיווח זה הגיעו למקום "מתנדבים עם סירנות", והנאשם החל לברוח מכיוון רחוב עזרא לכיוון רחוב ברסלב. הוא עצמו (ח"ר) רץ אחריו וצעק שיתפסוהו, ובחורי ישיבות רבים הזדעקו למקום, תפסו את הנאשם והחזיקו אותו עד בוא המשטרה.

17. כאשר ביקשה התובעת מן המתלון שיתאר את התקיפה עצמה, אמר: "הוא רץ לכיווני. נתן לי מכות, והתגלגלנו ביחד על הארץ. אני לא זוכר בדיוק איזה מכות הוא נתן לי". כששאלה אותו התובעת: "מה קרה לך בעקבות הפיצוצים?", השיב ח"ר שמכשיר המירס שלו נשבר. כשהציגה לו את תמונותיו (ת/9), אמר: "היו לי כאבים בידים ושריטה באף. נשברו לי המשקפיים". התובעת נתנה למתלון לרענן את זכרונו מתוך עדותו במשטרה, ואז אמר כך: **"הוא רץ אלי לכיווני. התחלנו מכות. תוך כדי התגלגלנו על הרצפה. או שהוא הפיל אותי... אני חוזר שוב. הוא רץ לכיווני אז התחלנו קטטה"**. לאחר תשובה זו הפנתה שוב התובעת את המתלון לדברים שמסר בחקירת המשטרה, ואז אמר: "אחרי שקראתי, ראיתי שהוא נתן לי בוקסים. אני זוכר שהוא התנפל עלי, אבל אני לא זוכר בדיוק באיזו צורה"[1].

18. בחקירתו הנגדית סיפר המתלון על פעילותו של ארגון "השומרים" ואישר שהארגון משתף פעולה עם המשטרה. בחקירתו הנגדית טען המתלון כי כאשר נתפס הנאשם על ידי אזרחים שאחזו בו עד לבוא המשטרה, הוא עצמו עמד

בצד ושוחח בטלפון[2]. לדבריו, הוא היה בלי משקפיו שהנאשם "העיף ממנו" ברחוב ברסלב, והם נשברו. למתלונן לא היה הסבר מדוע לא הזכיר בחקירת המשטרה שמשקפיו נשברו. המתלונן הכחיש נחרצות את טענתו של השוטר אפרים פינקל שהוא (ח"ר) ישב על הנאשם, כשזו הוצגה לו על ידי הסניגור[3]. המתלונן הגדיר במילים "שקר וכזב" את גרסת הנאשם שלפיה הוא (ח"ר) ואדם נוסף התקיפו אותו ברחוב עזרא בלי שקדמה לכך כל תקרית ברחוב ברסלב. בתגובה להצגת גרסת הנאשם על ידי הסניגור, אמר המתלונן: "שקר וכזב. הוא חיפש אותי ברחוב ברסלב מתחת לבית של ההורים שלי, שם הוא תקף אותי והפיל אותי לארץ, ואז הוא ברח לרחוב עזרא". חלק ניכר מהחקירה הנגדית עסק בסכסוך האישי בין המתלונן לנאשם, בפעילותו של הנאשם נגד ארגון "השומרים", בקשרים של ח"ר למשטרה ובמעורבותו בחקירת התיק הספציפי. הואיל ולא מצאתי שלעניינים אלה חשיבות לצורך הכרעתי בתיק, לא אתייחס אליהם כאן.

עדויות הנאשם

19. בהודעתו הראשונה במשטרה שנגבתה ביום האירוע (1/ת) סיפר הנאשם על הסכסוך בינו לבין המתלונן, הכחיש שפנה לאנשים ברחוב בחיפוש אחר ביתו של המתלונן וסיפר שהוא עובד בבית ספר ברחוב פרדו בבני ברק במשך שבוע, והגיע לרחוב עזרא על מנת לאכול במסעדה המצויה שם. לטענתו, המתלונן קיבל דיווח על כך שהוא נמצא במסעדה, הגיע למקום ותקף אותו יחד עם עוד 30 בחורים, שקרעו את בגדיו. עוד טען שח"ר פנה אליו ואמר לו שבשל לשון הרע שהוא מוציא נגדו הוא יכול כשומר להביא למעצרו, והורה לו לעמוד במקום. לאחר שסירב לציית להוראותיו של ח"ר והחל ללכת, נדחף על ידי ח"ר ושני אנשים נוספים שהיו עמו. ח"ר הזעיק למקום עוד אנשים, והוא וחבריו בעטו בברכיו של הנאשם, משכו בחולצתו, הורו לו ליפול על הארץ, ואמרו לו שהוא עצור. לדבריו, הוא לא רצה לשבת על הארץ ונעמד, ואז "נתנו לו פיצוצים לפני". במהלך העימות נפל מן המדרכה לכביש ושם "התחילו לכסח אותו", ואוטובוס שעבר במקום נעצר. לדבריו, כשנשאל ח"ר על ידי אנשים מדוע הוא מרביץ, השיב שהנאשם חשוד בתקיפת בת זוגו ובתו. הנאשם הוסיף שאנשים ישבו לו על החזה ודרכו על ראשו, וח"ר אמר להם: "הכלב הזה שמפרסם אותנו ברשתות החברתיות, ומכפיש אותנו, בוא נראה לו מי אנחנו, ושלא יעזור לו שום כלום". הנאשם הכחיש גם את הטענה (שעליה לא חזר המתלונן במשפט), שלפיה הנאשם איים עליו.

20. בהודעתו השנייה, שנגבתה יומיים לאחר התקרית (19/ת), סיפר הנאשם שלאחר סיום עבודתו בבית הספר ברחוב פרדו הלך לאכול ברחוב עזרא, וראה אדם הדומה למתלונן ש"מתצפת עליו", ומייד נדלקה אצלו נורה אדומה כיוון שגם בעבר ח"ר ערך מעקבים אחריו. לדבריו, המשיך ללכת ברחוב ואז נעצר לידו רכב גדול, וממנו יצאו המתלונן ואדם נוסף, שחצו את הכביש ואמרו לו לעצור. הוא שאל את ח"ר מה רצונו, והאחרון השיב שהוא (הנאשם) "ישלם" על לשון הרע שהוא מפיץ. לדבריו, אמר לח"ר שאין הוא חייב לציית לו, כיוון שאינו שוטר, אך ח"ר אמר שהוא שוטר ושתבוא נידת ותיקח אותו. הנאשם ביקש להמשיך ללכת כשהוא משוחח בטלפון, אך ח"ר לקח ממנו את המכשיר, ולכן עצר. ח"ר וחבריו החלו לדחוף אותו והצטרף אליהם גם אותו אדם שתצפת עליו. השלושה אמרו לו לשכב על הארץ והוא לא רצה בכך, ואז הבחור שהגיע עם ח"ר (ששמו יואלי) חבט בו באגרוף, והוא הופל ארצה. הנאשם דחה את הטענה שחיפש באותו יום את ח"ר ושאל אנשים ברחוב היכן הוא גר. דברים דומים אמר הנאשם גם בעימות שנערך בינו לבין ח"ר באותו היום (18/ת). שתי עדויות נוספות נגבו מן הנאשם כעבור שבוע, אך לא עסקו בלב העניין והתאפיינו בשיתוף פעולה חלקי של הנאשם (ת/3, ת/8).

21. הופעתו של הנאשם בפניי הייתה חריגה עד כדי כך שהתובעת העלתה בסיכומיה סימני שאלה בשאלת בריאותו הנפשית של הנאשם. כך למשל, בשלב מסוים של העדות הביע הנאשם את בטחונו בכך שהתובעת מכירה את המתלונן שהוא בן טיפוחיה של המשטרה[4], בהמשך הביע חשש שהתובעת תרביץ לו (אף על פי שלא היה כל היבט מאיים בהופעתה)[5], וכאשר פניתי אליו אני בשאלות, החל לבחון במבטו את פינות האולם כאילו הוא תר אחרי מצלמות, ואמר שהוא מפחד שירביצו לו[6]. לנוכח חריגותה של הופעתו של הנאשם בפניי אביא את תוכנה הספציפי בקיצור יחסי.

22. את עדותו הראשית פתח הנאשם בתיאור הסכסוך בינו לבין המתלונן ח"ר. אחר כך פנה לתאר את שאירע ביום הרלוונטי. לדבריו, באותו יום סיים את עבודתו בבית ספר בבני ברק (במסגרת עבודות שירות) בשעה 16:15, והלך 3-4 רחובות לרחוב עזרא. בעוברו ברחוב עזרא ראה רכב עם צ'קלקה עובר. הרכב עשה פניית פרסה, וח"ר יצא מתוכו, וסימן לו לעצור (לא הרחק מן המסעדה שבה סיפר במשטרה שאכל). לדבריו, ח"ר פנה אליו בדברים אודות גרושתו ואודות סרט שפורסם. כשביקש הנאשם לעזוב את המקום, אמר לו ח"ר שהוא מעוכב. הוא שאל את ח"ר מכוח מה הוא מעכבו שהרי אינו שוטר, וח"ר השיב שהוא "ראש ארגון 'השומרים' ומשמש כמפקד התחנה של העיר בני ברק עם המשטרה". בשלב זה ביקש להתקשר לאשתו ולהגיד לה שיש בעיה עם המשטרה, ואז התחיל ח"ר לתקוף אותו יחד עם עוד 3-4 אנשים, ואף הזעיק במכשיר הקשר אנשים נוספים, ואמר להם שהנאשם משמיץ את הארגון בפייסבוק וביוטיוב ומספר על מה שקרה בעבר, וביקש שיטפלו בו באגרסיביות ובאלימות. עם הזמן הגיעו עוד ועוד פעילים של הארגון וחסמו את הרחוב מכוניות עם צופרים וצ'קלקות. לדבריו, הוא הוכה מכות קשות, כשבראש המכים "שלושה חבר'ה מזרחיים שעבדו אצלו בארגון". אנשים "דפקו לו על הרגליים ועל הידיים וישבו לו על בית החזה", ואחד התוקפים אפילו היכה אותו באמצעות קסדה. בשלב מסוים התגלגל לכביש, ונהג האוטובוס ירד, ואמר להם לא להרביץ. ח"ר היה לפרקים עליו ולפרקים הלך הצידה לדבר במכשיר המירס. כשהגיעו השוטר והפקח "נהיה לו טוב". הנאשם הכחיש את טענת ח"ר שתקף אותו במקום אחר.

23. במהלך חקירתו הנגדית שינה הנאשם את גרסתו יחסית לעדות הראשית וטען שלאחר סיום העבודה נסע במכוניתו ממקום החניה שיד בית הספר שבו עבד לכיוון המסעדה שבה התכוון לאכול ברחוב עזרא. הנאשם הכחיש ששאל אנשים אודות מקום מגוריו של המתלונן. הנאשם תיאר את ארגון "השומרים" במילים קשות ביותר, וטען שהארגון זוכה להגנת מרחב דן של משטרת ישראל. בהמשך אמר: "עם ישראל עבר שואה, אני עברתי טבח, עברתי שואה על ידי ח"ר, על ידי מרחב דן שנתן לו גושפנקא ורישיון לחסל אותי... אם יש שיתוף פעולה עם המשטרה, תבדקו, זה עוול. אני אומר מה שעברתי - את השואה, את הטבח, בקול צלול וברור". הנאשם הכחיש שגרם חבלות כלשהן לח"ר, והכחיש שנקרעה חולצתו. לדבריו, "לא היה אופציה לשום מגע. ממני? לא נגעת בו בגרם... אני מסביר רק הגיונית, עובדתית. אני מסביר עובדתית. זה ארגון פשע. אי אפשר לגעת בראש. אי אפשר לגעת בח"ר. זה כמו מפקד. אני לא פגעת בו לא נגעת בו. חד וחלק, לא נקרעה לו החולצה". כשנשאל על טענותיו של ח"ר כי נחבל, השיב הנאשם: "זה כמו חזיון תעתועים השאלות האלה... זה חזרזיר שמתחפש לעורב. הכל פה הצגה של רמאות, הכל פה דמעות של תנין...". את השוטר פינקל תיאר הנאשם כמי שהציל אח חייו, ואילו על הפקח שהיה איתו אמר הנאשם שהוא "התנהג כברבר. כחיית אדם. כפרא אדם". לטענתו "מספר עצום" של תוקפים ישבו עליו עד כדי שהתקשה לנשום, ובהקשר זה פנה לתובעת במילים: "אני מבקש שתגלי אמפתיה ואנושיות ואל תרקדי לי על הדם".

24. עדי התביעה ובכללם המתלונן הותירו עלי רושם חיובי. עדויותיהם היו משכנעות בהרבה מעדותו הבעייתית של הנאשם, שאותה תיארת לעיל, ואף סבירות יותר מבחינות רבות. עם זאת, בכך אין די, שכן במשפט הפלילי יש להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר, וספק שכזה נותר בתיק זה. כפי שהזכרתי כבר, רק עד יחיד מתאר את תקיפתו של ח"ר על ידי הנאשם, והוא ח"ר עצמו. כלומר, בעניין תקיפתו של ח"ר על ידי הנאשם ניצבות זו מול זו עדויותיהם של ח"ר הטוען שהנאשם תקף אותו ברחוב ברסלב ומולה עדותו של הנאשם שמכחיש זאת וטוען שח"ר ואחרים תקפו אותו ברחוב עזרא. במצב דברים זה על עדותו של ח"ר לעמוד במבחן מחמיר, והיא אינה עומדת בו, שכן ח"ר טוען שכלל לא הניח את ידו על הנאשם ברחוב עזרא, בעוד השוטר פינקל כתב בדו"ח הפעולה שלו והעיד במשפט, שכשהגיע למקום ישב ח"ר על הנאשם, וח"ר הכחיש עובדה זו בצורה נחרצת. בכך נחלשת מאד אמינות עדותו של ח"ר, שכן אין כל סיבה לפקפק בעדותו של פינקל שהוא גורם ניטראלי באירוע. כמו כן, כפי שתיארת לעיל, עיון בתמונות הנאשם והמתלונן מלמד כי שניהם נחבלו לכאורה חבלות קלות בתקרית. התרשמות זו מצטרפת לתיאור שמסר ח"ר עצמו באחד משלבי עדותו בבית המשפט ואשר הבאתי גם לעיל: **"הוא רץ אלי לכיווני. התחלנו מכות. תוך כדי התגלגלנו על הרצפה. או שהוא הפיל אותי... אני חוזר שוב. הוא רץ אלי לכיווני אז התחלנו קטטה"**. קיימת אפשרות ממשית שזהו התיאור המדויק ביותר של ההתרחשות. כלומר, שהנאשם לא תקף את המתלונן באופן חד צדדי, אלא שמדובר היה בקטטה שלא ברור מי החל בה. גם אם הנאשם פנה לעוברי האורח שישא וגרוס בשאלה היכן מתגורר המתלונן ובעקבות זאת הגיע המתלונן למקום, אין בכך כדי להוכיח שהנאשם הוא שהיכה ראשון. זה המקום לציין שח"ר לא הועמד לדין בשל מעורבותו באירוע. לאלה יש להוסיף כי בתיק זה היה מחדל חקירתי שפגע בהגנת הנאשם מזה וביכולת לקבוע ממצאים נגדו מעבר לספק סביר מזה. כוונתי היא לכך שלא נגבתה עדות ממי שהתקשרה למשטרה ודיווחה כעדת ראיה על מה שהתרחש ברחוב עזרא 16. למחדל זה משמעות רבה, שהרי לפי תיאורו של ח"ר למעשה ברחוב עזרא לא אירע דבר שהצדיק פניה למשטרה, כך שהעובדה שהייתה מי שהתקשרה להתלונן במשטרה (לפי פינקל הדיווח שנמסר לו הוא על קטטה במקום זה) במקום שבו ח"ר טוען שלא התרחש דבר פוגעת אף היא במשקל עדותו של ח"ר (לעניין השלכותיו הראיות של מחדל חקירתי מעין זה ראו למשל ע"פ 5386/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל** (2006)). למחדל חקירתי זה מצטרפת העובדה שמי שהיה לפי הטענה עד הראיה היחיד לתקרית ברחוב ברסלב (אלקנה הנדלר) לא מסר עדות בבית המשפט. עוד יש לציין כי היו הבדלים בין עדותו של ח"ר בחקירה לעדותו בבית המשפט בעניין האופן שבו הותקף (כאמור לעיל, התובעת ניסתה אף לרענן את זכרוננו בעניין זה). יתר על כן, בבית המשפט לא חזר המתלונן על הטענה שהנאשם איים עליו במהלך התקרית. מעבר לכך שאי אזכורו בעדותו במשפט של האיום שבמשטרה טען שהושמע כלפיו הביא לכך שזיכיתי את הנאשם מעבירת האיומים כבר בשלב של אין להשיב לאשמה, הבדל גרסאות זה פוגע כמובן גם במשקל עדותו של ח"ר באופן כללי.

25. השורה התחתונה היא שעל אף העובדה שעדי התביעה ובכללם המתלונן הותירו עלי רושם חיובי וגרסת עדי התביעה משכנעת יותר מגרסתו של הנאשם, עדיין גרסה זו לא הוכחה מעבר לספק סביר כנדרש במשפט הפלילי, ולכן אני מזכה את הנאשם מכל האישומים נגדו.

26. לנוכח זיכוי של הנאשם אינני מוצא מקום להתייחס לשלל הטענות הנוספות של ההגנה.

ניתנה היום, 18 באוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

[1] כל הציטוטים בפסקה זו מתוך עמ' 49 לפרוטוקול, 4-20.

[2] עמ' 52 לפרוטוקול, ש' 24-33.

[3] החל בעמ' 53 לפרוטוקול, ש' 31 ועד עמ' 54 לפרוטוקול, ש' 24, וכן עמ' 54, ש' 31-33.

[4] החל בעמ' 105 לפרוטוקול, ש' 29 והמשך בעמוד הבא.

[5] עמ' 111 לפרוטוקול, ש' 23.

[6] עמ' 112 לפרוטוקול, ש' 6.